exemplũ ꝓſequit̃ ibi. Qui fugiens &c̃. dicit ergo ſer‑
uius terencius petronio iungendus eſt. quãq͡ꝫ ei ſicut
cupierat ꝓ amico ſuo non ꝑire cõtingit. Namq͡ꝫ quia
egregio opere incepto irrito euentu exiſtimari non de
buit id eſt ſufficit voluntas vbi res haberi non poteſt
et hoc eſt q̄d ſubdit. quia quantũ in illo ſeruio fuit et
ipſe extĩctus eſt. & decius brutus. ꝑiculũ mortis eua
ſit. Qui fugiens. Hic ponit exemplũ tale. cum decius
brutus quidẽ de genere illius bruti qui iuliũ interfe
cit a mutina fugẽt mox vt cognouit ꝙ anthoni9 ceſar
ad eum interficiẽdũ milites miſerat quodã loco iuſte
pene debitũ ſpiritũ tenebris. id eſt loci obſcuritate fu
rari conabat̃. ſed facta irrucõne ipſa loci ſuffragãte te
rencius ſerui9 fideli mendacõ brutũ ſe eſſe ſimulauit
& corpus ſuum trucidandũ equitibꝫ obiecit. ſed cog‑
nitus a furio cui officiũ bruti ane vlcionis fuerat man
datũ nece ſua amici ſui ſuppliciũ diſcutere non potuit
& ſic inuitus fortuna cogente vixit de iſto. libro nono
capitulo xiii. de cupiditate vite pag̃. Quid brutus.

Ab hoc horrido &c̃. Ab iſta ꝑte ibi Heret anim9
Valerius non plus intendit niſi ab iſta narracõe horri
da & lacrimabili ſe ad letam & ſerenam transferre &
amiciciã a loco vbi omnia lacrimis gemitu cedibꝫ fue‑
rant referta vtꝫ in exemplis poſitis. euocare ipſamq͡ꝫ in
domicilio felicitatis quo ipſa eſt dignior collocare qui
locus gracia honore & habundãtiſſimis opibus fulget
& diuinũ oſtendit amiciciã oriri ab illa ſede. que vm‑
bris ſanctorũ credit̃ eſſe dicata videlicꝫ ſede ſenatorũ
romanoꝝ & cõſulũ. quia hinc id eſt ab illa ſede decimi
lelii illinc menenii agrippe. alterũ minoꝝ non lelium.
alterũ deoꝝ vt agrippam maxĩm amicũ qui duo certa
mente id eſt ſapiẽcia. & ſcd̄is id eſt ꝓſperis omnibus
ſortiti fuerũt & tunc alloquit̃ eos in ſcd̄a pſona. dicẽs
Totũ gregem beate turbe id eſt ordinis ſenatorii qui
veſtro ductu venerandã ſuſcipienda laudibꝫ ſincere fi
dei & premiis onuſtus pegit veſtros cõſtãtes animos